

1. Já nechci bejt sám, když koleje duní
a temná noc do dále ubíhá,
co z toho k sakru mám, že znám plno vůní
dalekejších cest, pohledy v očích mám.
Tak co z toho mám, že mám v srdci touhu
jenom se mrknout za nejbližší strouhu,
já často šněroval svý toulavý boty,
musí to bejt, můj vlak má zelenou.

R: Tmou nákladní vlak těžce duní,
v mejch uších jenom vítr šumí,
kraj kolem trati spí, jen mašinfíra bdí.
Má ruku na rychlostní páce,
má topič plný ruce práce
já si na nápravě zpívám
píseň, v které vlaky hřmí.

2. Když vagony hřmí a brzdař tě honí,
necejtíš chlad, nohy tě nezebou.
Jen běžíš po střeše a chtěl bys bejt pod ní,
píšťala řve a tunel před tebou.
Tak co z toho mám, že znám celý státy,
když nesmím na voči vlastního táty,
když stromy rozkvetou, já stojím na trati,
musí to bejt, můj vlak má zelenou.

R: Tmou nákladní vlak ...

3. Můj osobní vůz je vagon s vepřovým,
můj rodnej dům je bouda brzdaře,
kde nechal jsem squaw, to vám už nepovím,
snad ve Frisku, tam jsem byl na jaře.
Tak co z toho mám, pořád se jen toulat,
v špinavý ruce pár centů žmoulat,
jednou se netrefím a budou mě zbírat,
musí to bejt, můj vlak má zelenou.

R: Tmou nákladní vlak ...